

I. Důležitost jednotného evropského patentu

Pro technické vynálezy a postupy je velmi důležitá řádná právní ochrana, což je i jedním z klíčových požadavků investorů. Pokud chce v dnešní době podnikatel získat právní ochranu pro svůj výrobek na všech trzích Evropské unie, znamená pro něj podání žádosti zdlouhavou, finančně náročnou proceduru. Z tohoto důvodu navrhla Evropská komise jednotný evropský patent, jehož cílem je od roku 2014 proceduru v rámci EU zkrátit a výrazně zlevnit. Strategie Evropa 2020, stejně jako Akt o Jednotném trhu, označily vytvoření hospodářství založeného na znalostech a inovacích za prioritu EU. Levná a efektivní právní ochrana vynálezů je pak důležitým předpokladem pro investice do inovací, které tam mohou přispět k růstu a tvorbě pracovních míst. Investice do výzkumu a vývoje představují 1,9% HDP EU. Zásadní podmínkou pro to, aby se tyto investice promítly do hospodářského růstu, je fungující patentový systém. Níže přiložená tabulka¹ znázorňuje počty podaných Evropských patentových přihlášek, vydávaných Evropským patentovým úřadem EPO², dle země trvalého pobytu žadatele v rozmezí let 2002 až 2011.

Tabulka 1: Evropské patentové přihlášky dle země trvalého pobytu žadatele v letech 2002 až 2011

Země	2002	2007	2008	2009	2010	2011
Belgie	1 339	1 886	1 897	1 634	2 044	1 994
Čína	226	1 122	1 496	1 608	2 040	2 548
Česká republika	40	97	110	135	166	164
Německo	20 904	25 208	26 672	25 125	27 354	26 234
Řecko	44	82	92	102	83	76
Maďarsko	70	102	108	114	102	97
Japonsko	15 952	22 938	22 993	19 893	21 792	20 568
Ruská Federace	83	129	155	164	175	169
Slovensko	11	19	27	26	24	45
Švýcarsko	3 973	5 859	5 901	5 829	6 767	6 409
Velká Británie	4 619	4 922	4 992	4 806	5 376	4 765
Spojené státy americké	30 026	35 349	37 026	32 889	39 466	34 993

(Zdroj: Evropská patentová kancelář)

V rámci Evropské unie lze v současné době získat patentovou ochranu, a to buď prostřednictvím vnitrostátních patentových úřadů (v ČR Úřad pro průmyslové vlastnictví), které udělují vnitrostátní patenty v rámci daného členského státu nebo prostřednictvím Evropského patentového úřadu, a to v rámci [Evropské patentové úmluvy](#) (EPC) z října roku 1973.

¹ Kopie - european_patent_applications_2002-2011_per_country.xls

² Možnost podání přihlášky u Úřadu průmyslového vlastnictví existuje od 1. července 2002, kdy Česká republika přistoupila k Úmluvě o udělování Evropských patentů. Členy EPO jsou členské země Evropské unie, ale i mimo ní (celkem 38 států).

Patent lze získat na vynález, který je nový nebo je výsledkem vynálezecké činnosti, a je průmyslově využitelný. Může být udělen na chemicky vyrobené látky, léčiva, průmyslové produkční mikroorganismy, ale i produkty získané pomocí biotechnologických postupů. Naopak nelze patentovat objevy a vědecké teorie, počítačové programy, nové odrůdy rostlin, plemena zvířat, způsob léčby zvířat ani lidí.

II. Získání patentu v České republice

Ústředním orgánem státní správy České republiky na ochranu průmyslového vlastnictví je Úřad průmyslového vlastnictví (dále jen ÚPV), jehož historie sahá až do roku 1919, kdy byl založen. Na základě podané přihlášky původcem patentu nebo tím, na něhož původce svá práva převedl, provede Úřad řízení o udělení patentu. Patentová přihláška musí obsahovat popis vynálezu, popř. jeho výkresy a tzv. patentové nároky, které přesně vymezují předmět, pro nějž se ochrana požaduje. Každá jednotlivá přihláška je podrobena předběžnému průzkumu, a to z důvodu vyloučení přihlášek, které zjevně obsahují předměty nepatentovatelné, popřípadě nejednotné či chybné. Úřad přihlášku zveřejňuje oznámením ve Věstníku, a to po uplynutí 18 měsíců od vzniku práva přednosti. Dále se tyto práva k předmětům průmyslového vlastnictví zapisují do rejstříků, které jsou vedeny ÚPV a jsou veřejně přístupné. Na základě žádosti přihlašovatele patentu je možné požádat do 36 měsíců od podání přihlášky o úplný průzkum patentovatelnosti v souladu s evropským patentovým systémem. Pokud je po tomto úplném průzkumu shledáno, že vynález splňuje všechny podmínky patentovatelnosti, ÚPV udělí patent. Majitel patentu musí platit nejen správní poplatky během patentového řízení, ale i poplatky za udržování patentu v platnosti. V České republice platnost uděleného patentu trvá po dobu 20 let od podání přihlášky a jeho základním účinkem je, že bez souhlasu majitele jej nesmí nikdo využívat. V případě porušení patentu by následovala plná občanskoprávní a trestní odpovědnost.

III. Získání patentu v rámci Evropské patentové úmluvy

Výkonným orgánem Evropské patentové organizace je Evropský patentový úřad (European Patent Office – EPO), jež začal fungovat v roce 1977 na základě Evropské patentové úmluvy. EPO má v současné době 38 členů, mezi něž patří i Česká republika. Úřadem jsou udělovány tzv. **evropské patenty**, které jsou platné podle požadavku žadatele buď v několika anebo ve všech členských státech této úmluvy. Úřad se také zabývá zpracováním mezinárodních patentových přihlášek. Úmluva zavedla centralizované vyhledávání a udělování evropských patentů a to v jazyce anglickém, francouzském a německém. Avšak je nutné podotknout, že udělený a zveřejněný patent nenabývá účinnosti automaticky. V podstatě můžeme říci, že Evropský patent je svazkem patentů národních, což znamená, že v každé jednotlivé zemi, pro kterou byl evropský patent udělen má jeho majitel stejná práva a povinnosti jako majitel vlastního patentu národního. V případě obdržení evropského patentu musí jeho majitel provést validaci ve státech jím vybraných, což v některých případech může znamenat, že je potřeba validovat patent u úřadu pro průmyslové vlastnictví daného státu, a to i v úředním jazyce daného státu. Což znamená patentový spis či jeho část přeložit a samozřejmě také zaplatit administrační poplatek.

Postup, jež se používá pro vyhledávání, zkoumání a taktéž udělování evropských patentů funguje dobře a je i akceptován jak žadateli z Evropy, tak z třetích zemí. Avšak, co dělá věc mnohem složitější je postup, jež následuje po udělení patentů, kdy je tato další fáze příliš složitá, nejednotná a jediným jejím výsledkem jsou relativně velké náklady.

■ **Náklady spojené s překlady a zveřejňováním patentů**

Pro udělení evropského patentu se mezi vnitrostátní požadavky řadí překlad, úhrada poplatků za zveřejnění, a různé formální požadavky na podání. Pokud by kterýkoliv z těchto požadavků nebyl splněn, tak by to pro držitele znamenalo, že evropský patent v tomto daném státě je již od počátku neplatný. Dalším zvýšením těchto nákladů je zahrnutí poplatků, které si účtují patentoví zástupci.

■ **Rozdíly v udržování patentů v jednotlivých členských státech**

Držitel patentu musí každý rok zaplatit poplatek za obnovení, a to ve všech státech, kde je jeho patent validován. Situaci ztěžují mnohá doprovodná opatření, jež jsou v různých vnitrostátních předpisech různá a tím se jeví udržování patentu zbytečně složité. Věc taktéž neulehčují rozdílné lhůty pro zaplacení poplatků a zároveň je nutno podotknout, že platba bankovním převodem taktéž není dostupná ve všech členských státech. V některých zemích je dokonce povinné jmenování tamního patentového zástupce a případná další komunikace s místními patentovými úřady taktéž často probíhá pouze v místním jazyce. Avšak pokud by držitel tyto poplatky nezaplatil, tak jeho patent zaniká a jeho předmět se stává veřejně dostupným.

V následující tabulce jsou jasně viditelné rozdíly v nákladech v eurech na patentování v Evropě ve srovnání s USA a Japonskem. Náklady na současné evropské patenty se ukazují být mnohonásobně vyšší než patenty japonské či americké.

Tabulka 2: Porovnání nákladů a poplatků (v eurech) na získání patentů v EU, USA a Japonsku

	Poplatky za podání a průzkum	Udržovací poplatky	Náklady na překlad	Poplatky za patentové zástupce
Evropský patent platící v 8 státech	810 + 532	16 790	12 600	17 000
USA	690	2 730	n/a	5 700
Japonsko	210	5 840	n/a	8 450

(zdroj: Komise)³

■ **složitost zápisu převodů, licencí a jiných práv**

Patenty lze prodávat a kupovat jako majetek anebo mohou být předmětem licenčních smluv, což řadíme mezi častější situace. Převod a práva patentů se zapisují do vnitrostátních patentových rejstříků, tedy do rejstříků zemí, kde je patent validován. Více než v polovině zemí je k tomuto převodu nutné jmenovat kvalifikovaného zástupce a taktéž je za tento převod účtován různý poplatek, který může přijít až na 2 500EUR. Dalším problémem jsou odlišné požadavky na dokumenty, jež se mají předložit.

V důsledku všech těchto výše jmenovaných problémů jako je finanční a časová náročnost a složitost je přístup ke komplexní patentové ochraně v Evropě pro mnoho vynálezců a společností naprosto nemožný. Z tohoto důvodu se mnoho malých, ale i středních podniků uchyluje k neformální ochraně svých inovací tedy k utajení a to prostřednictvím dohod o utajení a mlčenlivosti apod.

3

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/00/714&format=HTML&aged=1&language=EN&guiLanguage=en>

V současné době se patent validuje průměrně v 5 členských státech. Z důvodu velké administrativní zátěže a složitosti při udržování patentů, zápisu zpráv a licencí, které vytvářejí zbytečné náklady pro vynálezce a podniky, se nemůžeme divit, že počet validací v průběhu posledních 15 let dokonce klesl. Patentová nejednotnost může způsobovat i problémy během vstupu zboží do EU přes členský stát, ve kterém daný patent není v platnosti a tudíž držitel patentu nesmí spoléhat, že se celní kodex EU postará o zadržení zboží, u něhož existuje podezření na porušení patentu.

Tyto všechny vyjmenované důsledky této patentové roztržitosti způsobují nežádoucí účinky na fungování vnitřního trhu a zároveň mají nepříznivý dopad na inovace, růst a konkurenceschopnost evropských podniků. K odstranění těchto nežádoucích faktorů je potřeba vytvořit evropská práva duševního vlastnictví na úrovni EU, jejichž prostřednictvím by se výrazně snížili požadavky na překlad a správní požadavky. Opatření na úrovni EU je nezbytné z toho důvodu, aby členské státy byly schopny zavést právní účinky spojené s patenty, které jsou jednotné v několika členských státech

IV. Jednotný Evropský patent

Není tedy nutné zdůrazňovat, že současný patentový systém v Evropské unii je vzhledem k požadavkům na překlad spojován s velmi vysokými náklady a složitostmi. Z tohoto důvodu Komise předložila 13. dubna 2011 návrh [nařízení, kterým se zavádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany](#)⁴. V případě, že bude tento návrh přijat, se celkové náklady na validaci průměrného jednotného evropského patentu v celé EU (kromě Itálie a Španělska) sníží na 2 500 EUR a v dlouhodobém horizontu se může mluvit o snížení až na 680 EUR. Dnes se náklady na patent platící v celé Evropské unii odhadují až na 32 000 EUR. V celkovém objemu se pak skutečné náklady na validaci v EU odhadem pohybují okolo částky 193 milionů ročně. I přestože je všeobecně známo, že evropské podniky jsou ve velké konkurenční nevýhodě z důvodu neexistence jednotné patentové ochrany, nebyly členské státy Evropské unie schopny se tři uplynulé dekády na jednotné patentové ochraně shodnout. Diskuse trvající již od osmdesátých let byly opět oživeny sdělením Komise o „Zlepšení patentového systému v Evropě“. Ve sdělení Komise zdůraznila své odhodlání pro vytvoření jednotného patentu Společenství. Konkrétnější právní rámec pro vytvoření evropských práv duševního vlastnictví byl zaveden v Lisabonské smlouvě.⁵ V prosinci roku 2009 byly Radou přijaty závěry ke sdělení „Zlepšení patentového systému v Evropě“⁶ a obecný přístup k [návrhu nařízení o patentu EU](#).⁷ Z důvodu změny právního základu se na tyto dva dokumenty nevztahovala ujednání o překladu.

Dalším krokem bylo dne 30. června 2010 přijetí návrhu nařízení Rady o **ujednání o překladu pro patent Evropské unie**. Společně s návrhem byla předložena zpráva, jež posuzovala dopady a analyzovala různé alternativy možných ujednání a překladů. Avšak na zasedání Rady pro konkurenceschopnost bylo zaznamenáno, že nelze dosáhnout jednomyslné shody ohledně ujednání o

⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/patent/sec2011-483-final_cs.pdf

⁵ Podle článku 118 ve Smlouvě o fungování Evropské unie má přijmout Evropský parlament a Rada, v rámci vytvoření nebo fungování vnitřního trhu, řádným legislativním postupem opatření o vytvoření evropských práv duševního vlastnictví, jež by zajistila jednotnou ochranu práv duševního vlastnictví v rámci Unie a dále taktéž zavedení centralizovaného režimu pro udělování oprávnění, koordinaci a kontrolu na úrovni EU.

V druhém odstavci tohoto článku se ukládá Radě po konzultaci s Evropským parlamentem jednohlasně rozhodnout formou nařízení pravidla pro používání jazyků ve vztahu k evropským právům duševního vlastnictví.

⁶ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/09/st17/st17229.en09.pdf>

⁷ Dokument Rady 16113/09, dodatek 1. Terminologie se změnila (z patentu „Společenství“ na patent „EU“) v důsledku vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

překlady. Další zasedání Rady pro konkurenceschopnost v prosinci roku 2010 muselo potvrdit, že i přestože jsou evropské podniky z důvodu neexistence jednotné patentové ochrany v konkurenční nevýhodě, existují nepřekonatelné potíže, kvůli kterým nelze v nejbližší době dosáhnout zavedení takovéto ochrany pro celé území EU. Následovala žádost 12 členských států⁸ o zahájení posílené spolupráce v oblasti jednotné patentové ochrany a to prostřednictvím dopisů ze dne 7., 8. a 13. prosince 2010. Návrh úpravy, s podporou 25 členských států, byl Komisí předložen Radě dne 14. prosince 2010. Jelikož návrh podléhá proceduře souhlasu, dal dne 15. února 2011 Evropský parlament této proceduře zelenou. Dne 10. března 2011 Rada pro konkurenceschopnost přijala rozhodnutí o povolení, kterým se na území 25 zúčastněných členských států povoluje vytvoření jednotné patentové ochrany. Překážkou v dalším vyjednávání byly státy Španělsko a Itálie, které nesouhlasily s nezařazením španělštiny a italštiny mezi úřední jazyky patentu, neboť ostatní státy daly přednost angličtině, němčině a francouzštině, a i proto se tyto státy rozhodly stát stranou a prozatím se nezapojit. Na veřejném zasedání dne 26. června 2011 se Rada jednomyslně dohodla na obecném přístupu ke dvěma návrhům⁹ nařízení, které zavádí posílená spolupráce v oblasti vytvoření jednotné patentové ochrany. Ačkoliv se státy Španělsko ani Itálie nechtěly nadále připojit, byla pro ně tato spolupráce i nadále otevřena a taktéž i přístup k tomuto Jednotnému patentu, na území zúčastněných států, bude k dispozici i pro podniky z těchto nezúčastněných států. Evropský parlament několikrát odložil hlasování z důvodů nerozhodnuté otázky týkající se sídla patentového soudu. Evropská Rada na svém zasedání 28. a 29. června 2012 navrhla, že by některé články měly být z návrhu vypuštěny. Řada evropských poslanců tento návrh velmi kritizovala, neboť by to znamenalo další průtahy a proto se většina dohodla na pokračování v diskuzi v září. Ke zlepšení patentového systému v EU je tedy nutné přijetí „balíčku“, který obsahuje **návrh evropského patentu s jednotným účinkem**, ale dále i **ujednání o překladu pro evropský patent** a posledním, ale neméně důležitým je **návrh mezinárodní dohody o vytvoření soudu pro evropské patenty a patenty EU**.

[Návrh Evropského patentu s jednotným účinkem](#) ve srovnání s původním [návrhem Komise z roku 2000](#), vychází ze stávajícího systému evropských patentů (tedy patentů udělovaných dle Evropské patentové úmluvy) tím, že poskytuje jednotný účinek evropským patentům udělených na území zúčastněných členských států. Jednotná patentová ochrana bude volitelná a zároveň bude koexistovat s národními a evropskými patenty. Majitelé evropských patentů udělených Evropským patentovým úřadem, mohou podat žádost o registraci s jednotným účinkem na EPO do jednoho měsíce od zveřejnění oznámení o udělení evropského patentu. Jakmile je zaregistrován, bude jednotný účinek poskytovat jednotnou ochranu a budou mít stejné účinky po celém území všech zúčastněných členských států. Evropský patent s jednotným účinkem může být udělen, převeden, zrušen nebo může zaniknout pouze ve vztahu k těmto územím jako celku. Zúčastněné státy přenechávají úkol správy evropských patentů s jednotným účinkem na EPO.

■ **Práva a omezení**

Z evropského patentu s přímým účinkem by mělo vyplývat omezení, které se vztahuje na třetí osoby, které nemají souhlas k využívání ať přímého či nepřímého vynálezu na území členských států. Nicméně toto právo vlastníka by mělo na druhé straně umožnit využívání patentu k soukromým, nekomerčním či experimentálním účelům a dále k úkonům konkrétně povoleným podle práva Unie např. veterinární léčiva, léčiva pro humanitární pomoc ale i právní ochrana biotechnologických vynálezů).

⁸ Jedná se o Dánsko, Estonsko, Finsko, Francie, Litva, Lucembursko, Německo, Nizozemsko, Polsko, Slovinsko, Spojené království a Švédsko

⁹ Návrh evropského patentu s jednotným účinkem a ujednání o překladu pro evropský patent

S patentem, jakožto předmětem vlastnictví se zachází ve všech zúčastněných členských státech jako s vnitrostátním patentem daného členského státu, kde měl držitel patentu podle Evropského patentového rejstříku bydliště nebo hlavní místo podnikání v den podání přihlášky. Pokud by žádný z držitelů patentů neměl bydliště ani místo podnikání v členském státě, tak by byl patent předmětem vlastnictví státu s vnitrostátním patentem místa, kde má sídlo Evropská patentová organizace. V návrhu se samozřejmě i dále hovoří o nutnosti vytvoření jednotné patentové ochrany a vhodných opatření z oblasti soudní pravomoci, jež by reagovala na potřeby nového patentového systému. Pro správné fungování je samozřejmě potřebná příslušná soudní pravomoc, která by umožňovala vymáhání popřípadě zrušení patentu a současně by zajistila kvalitní soudní rozhodnutí a právní jistotu pro společnost.

■ **Smluvní licence**

Návrh s sebou přináší již zmiňované smluvní licence, kdy držitel patentu poskytne libovolné osobě užívat jeho patent výměnou za odpovídající náhradu, jakožto držiteli licence a to na základě prohlášení pro EPO. Taktéž jsou stanovené úkoly, kterými členské státy pověří EPO, jež bude provádět v souladu s jeho vnitřními předpisy. Např. spravování žádostí, zaznamenávání do evropského rejstříku, přijímání a zaznamenávání prohlášení o smluvních licencích, vybírání a správu poplatků, správu a náhradu výdajů za překlad pro žadatele, kteří podávali přihlášku v úředním jazyce EU, jenž však není úředním jazykem EPO

■ **Poplatky**

Poplatky za obnovení evropských patentů s jednotným účinkem se platí Evropské patentové organizaci, avšak pokud by nebyl zaplacen včas, tak zaniká. Poplatky za obnovení se postupně zvyšují a jejich výše musí být dostatečná k pokrytí všech nákladů, které souvisí s poskytováním a správou jednotné patentové ochrany a také dále k zajištění vyrovnaného rozpočtu pro Evropskou patentovou organizaci ve fázi před udělením patentu. Ke stanovení výše těchto poplatku je oprávněná v přenesené pravomoci Komise. Komise taktéž stanoví podíly, podle kterých se mezi zúčastněné členské státy rozděluje částka ve výši 50% poplatků za obnovení evropských patentů s jednotným účinkem, od které se odečtou náklady, jež jsou spojené se správou. Tuto částku státy použijí pro účely související s patenty.

Dalším návrhem je [nařízení rady o ujednání o překladu pro patent evropské unie](#) ze dne 30. června 2012.

Snaha o snížení nákladů na evropský patent měla za reakci vytvoření „Londýnské dohody“, kterou přijaly smluvní státy Evropské patentové úmluvy. V současné době platí v 10 členských státech. V porovnání s USA je evropský patent až 10x dražší. I z tohoto důvodu je potřebné pro evropský patent vytvořit cenově výhodné a zároveň právně bezpečné a zjednodušené ujednání o překladu. Pro příklad uveďme cenovou komparaci. V dnešní době zavést patent po 13 členských zemí se může vyšplhat až na částku 20 000 eur z čehož celých 14 000 eur jsou náklady na překlad. Podle nového návrhu by se celkové poplatky za zpracování návrhu evropského patentu ve všech 27 státech daly uhradit za méně než 6 200Eur z čehož by pouze 10% této částky připadlo na překlad. Návrh stanovuje, že po udělení patentu v jednom z úředních jazyků EPO tedy angličtině, němčině nebo francouzštině a jeho dalším zveřejnění, a to i s následným překladem do ostatních dvou úředních jazyků EPO, by tento patent nabyl účinku v celé EU. Závazným zněním popisu bude jazyk, v němž bylo vedeno řízení. Doprovodným opatřením by mělo být zavedení strojových překladů přihlášek a popisů patentů do všech úředních jazyků EU, bez vzniku dalších nákladů žadateli. Tyto překlady by byly dostupné na požádání, online či bezplatně po zveřejnění přihlášky. Účelem by bylo poskytnout patentové informace.

Včasná dostupnost by pravděpodobně zlepšila šíření patentových informací a to zejména mezi vynálezce, výzkumné pracovníky a inovační MSP. Avšak pro toto doprovodné opatření je nutné jednání mezi EU a EPO. Evropský patentový úřad již obdržel nabídku od společnosti Google na bezplatnou službu, která by zajišťovala tyto strojové překlady. V současné době platí při předložení přihlášky v jazyce, který není úředním jazykem EPO, že je nutné ve stanové době poskytnout překlad do jednoho z úředních jazyků, aby přihláška vůbec mohla být zpracována. V současné situaci je zde možný nárok na částečnou náhradu nákladů a to formou snížení poplatků v různých stadiích řízení. V případě žadatele, o **patent s jednotným účinkem**, se sídlem v členském státě EU, by se jednalo o plnou náhradu nákladů za překlad a to do výše pevně stanoveného stropu. Nutno podotknout, že tyto náhrady by podle návrhu byly financovány z poplatků za patenty EU vybrané EPO.

Z důvodů patentové roztržitosti je i složitější vymáhání patentových práv a v rámci zlepšení patentového systému v Evropě se Komise taktéž zaměřila na **vytvoření systému jednotného řešení sporů týkajících se patentů v Evropě**. Komise tedy navrhla jednotný systém, který by byl příslušný pro řešení sporů týkajících se evropských patentů a patentů s jednotným účinkem. V polovině roku 2007 vznikl [návrh mezinárodní dohody o vytvoření soudu pro evropské patenty a patenty EU](#) (tedy Jednotný evropský patent). Tato dohoda by měly být uzavřena mezi EU a jejími členskými státy na jedné straně a třetími státy Evropské patentové úmluvy na straně druhé. Cílem je zřídit specializovaný patentový soud, jenž by měl výlučnou příslušnost ve sporech týkajících se patentů i budoucích patentů EU. Rada tuto dohodu předložila Soudnímu dvoru Evropské unie se žádostí o přezkum ohledně slučitelnosti této dohody se Smlouvami, avšak Soudní dvůr uvedl, že slučitelnost zde není možná. Komise však od tohoto návrhu nehodlá odstoupit a bude se pokoušet dohodu upravit, aby její slučitelnost byla možná a tudíž bylo možné tento speciální patentový soud zřídit. [Návrh statutu ze dne 23. března 2009](#) stanovuje zřízení Soudu pro evropské patenty a patenty EU, který by měl výlučnou pravomoc v žalobách týkajících se platnosti nebo porušení Jednotného evropského patentu. Ustřední soud by měl sídlit v Paříži, přičemž by měl mít dvě specializované sekce v Londýně a Mnichově. Zřízením jednotného soudu pro oblast patentů by se mělo předejít riziku mnohonásobných soudních sporů v různých členských státech ve věci téhož patentu, ale i rozdílných soudních rozhodnutí v jednotlivých členských státech. Tento jednotný systém by měl i značně snížit náklady podniků, které v souvislosti s vedením patentů vznikají. Podle Evropské komise by toto zřízení jediného soudu omezilo náklady na vedení sporu přibližně o 289 milionů eur.

VIII. Výstupy k diskusi

- **Přispěje „Jednotný evropský patent“ k větší ochraně práv duševního vlastnictví firem EU?**
- **Pomůže přijetí tohoto návrhu opravdu zvýšit konkurenceschopnost evropských podniků?**
- **Jaké budou pozitivní případně i negativní dopady návrhu na malé a střední podniky?**
- **Komu bude příslušet rozhodování o patentových sporech? Měly by tato pravomoc zůstat v působnosti Evropského soudního dvora nebo spadat pod Jednotný patentový soud?**